

ECLI	ECLI:NL:RVS:2007:BA3754
Datum uitspraak	25 april 2007
Inhoudsindicatie	Bij brief van 3 mei 2006, aangevuld bij brief van 26 mei 2006, heeft appellant bezwaar gemaakt tegen de brief van verweerder van december 2005, waarin is vermeld dat appellant een Nederlands pensioen of een Nederlandse uitkering ontvangt waardoor hij recht heeft op medische zorg in zijn woonland op grond van Europese regels. Voorts heeft appellant bezwaar gemaakt tegen (eventuele) inhoudingen op zijn AOW- en pensioenuitkering.

Volledige tekst

200607100/1.

Datum uitspraak: 25 april 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats] (Spanje),

en

het College zorgverzekeringen,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 3 mei 2006, aangevuld bij brief van 26 mei 2006, heeft appellant bezwaar gemaakt tegen de brief van verweerder van december 2005, waarin is vermeld dat appellant een Nederlands pensioen of een Nederlandse uitkering ontvangt waardoor hij recht heeft op medische zorg in zijn woonland op grond van Europese regels. Voorts heeft appellant bezwaar gemaakt tegen (eventuele) inhoudingen op zijn AOW- en pensioenuitkering.

Tegen het uitblijven van een beslissing op bezwaar heeft appellant bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 26 september 2006, beroep ingesteld.

Bij brief van 6 november 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 29 november 2006 heeft appellant een reactie ingediend.

Bij brief van 4 december 2006 heeft appellant een nader stuk ingediend. Dit is aan de andere

partij gezonden.

Bij besluit van 7 december 2006 heeft verweerder het door appellant gemaakte bezwaar alsnog ongegrond verklaard.

Bij brieven van 8 december 2006 heeft verweerder nadere stukken ingediend. Deze zijn aan de andere partij gezonden.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting, gezamenlijk met zaken nos. 200606786/1, 200606894/1, 200606908/1, 200606913/1, 200606922/1 en 200607104/1, behandeld op 19 december 2006, waar appellant in persoon en bijgestaan door dr. H. Frantzen, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. B.J. Drijber en mr. M.F. van der Mersch, beiden advocaat te Den Haag, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 116, eerste lid, van de Zorgverzekeringswet, zoals deze bepaling ten tijde van het bestreden besluit luidde, kan een belanghebbende, in afwijking van artikel 8:7, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) tegen ingevolge deze wet genomen besluiten, niet zijnde besluiten als bedoeld in artikel 8:2 van de Awb, van de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, van het College zorgverzekeringen of van het College toezicht beroep instellen bij de Afdeling.

2.2. Ingevolge artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) beslist het bestuursorgaan binnen zes weken of - indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld - binnen tien weken na ontvangst van het bezwaarschrift.

Ingevolge artikel 6:2, aanhef en onder b, van de Awb wordt voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep met een besluit gelijkgesteld het niet tijdig nemen van een besluit.

Ingevolge artikel 6:20, vierde lid, van de Awb wordt het bezwaar of beroep mede geacht te zijn gericht tegen het besluit op de aanvraag, tenzij dat besluit aan het bezwaar of beroep geheel tegemoet komt.

2.2.1. Appellant heeft bij brief van 3 mei 2006, aangevuld bij brief van 26 mei 2006, bezwaar gemaakt tegen de brief van verweerder van december 2005. Bij brief van 20 september 2006 heeft appellant beroep ingesteld tegen het uitblijven van een beslissing op zijn bezwaar. Vast staat dat verweerder niet binnen de hiervoor gestelde termijnen op het bezwaarschrift heeft beslist. Op 7 december 2006 heeft verweerder alsnog beslist op het bezwaarschrift van appellant en het bezwaar ongegrond verklaard. Gelet hierop en nu niet van het tegendeel is gebleken, heeft appellant geen belang meer bij een afzonderlijke beoordeling van het beroep, voor zover gericht tegen het uitblijven van een beslissing op zijn bezwaarschrift. Het beroep dient in zoverre dan ook niet-ontvankelijk te worden verklaard.

2.2.2. Aangezien de beslissing op bezwaar van 7 december 2006 niet (geheel) tegemoet komt aan het bezwaar van appellant, wordt ingevolge artikel 6:20, vierde lid van de Awb, het beroep van appellant tegen het niet tijdig nemen van een besluit geacht mede te zijn gericht tegen het besluit van 7 december 2006.

2.3. De Afdeling overweegt dienaangaande als volgt.

2.3.1. Het bezwaar van appellant is gericht tegen de brief van verweerder van december 2005, waarin is vermeld dat appellant een Nederlands pensioen of Nederlandse uitkering ontvangt, waardoor hij recht heeft op medische zorg in zijn woonland, op grond van

"Europese regels". Voorts is in deze brief vermeld dat appellant, om van zijn recht gebruik te maken, een zogenoemd formulier 121 ontvangt, waarmee hij zich kan aanmelden bij het Instituto Nacional de Seguridad Social.

Verder wordt in de brief verwezen naar de bijgevoegde informatiebrochure. Daarin is onder meer het volgende vermeld:

"Voor alle EU-lidstaten geldt een Europese regeling (de Verordening (EEG) nr. 1408/71) die bepaalt welk land de kosten van medische zorg van gepensioneerden/uitkeringsgerechtigden draagt. Het land dat het - wettelijke - pensioen betaalt, is ook verantwoordelijk voor de kosten van medische zorg van de gepensioneerde/uitkeringsgerechtigde als die in een andere lidstaat woont. Het gevolg is dat Nederland vanaf de datum dat u naar Spanje verhuist, aan Spanje uw kosten van medische zorg moet betalen. Om dit te financieren bent u overeenkomstig de Zorgverzekeringswet (Zvw) in Nederland een bijdrage over uw pensioen(en)/uitkering verschuldigd."

2.3.2. De "Europese regels" waarnaar in de brief van december 2005 wordt verwezen, zijn vervat in de bepalingen ten aanzien van rechthebbenden op pensioenen of renten welke zijn opgenomen in afdeling 5 van hoofdstuk 1 van de in de informatiebrochure genoemde Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971, Pb EG L 149, betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de versie geldende ten tijde van het bestreden besluit (hierna: de Verordening). In deze verordening is, voor zover thans van belang, onder meer bepaald welke lidstaat de kosten van medische zorg van gepensioneerden en uitkeringsgerechtigden draagt.

2.3.3. Verweerder is naar aanleiding van een aan de brief van december 2005 voorafgegaan en aan appellant gericht verzoek om informatie gebleken dat appellant voldoet aan de voorwaarden die zijn vervat in de op de situatie van appellant betrekking hebbende bepalingen uit afdeling 5 van hoofdstuk 1 van de Verordening, zodat deze recht heeft op (zorg)prestaties op het grondgebied van de lidstaat waar hij woont. Nu uit artikel 249 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voortvloeit dat de bepalingen van een verordening, behoudens hier niet ter zake doende uitzonderingen, rechtstreekse werking hebben, en in het geval van de op appellant betrekking hebbende bepalingen uit afdeling 5 van hoofdstuk 1 van de Verordening van een dergelijke uitzondering op dat uitgangspunt geen sprake is, volgt het recht van appellant op (zorg)prestaties rechtstreeks uit deze bepalingen. Gelet hierop, zijn de op de situatie van appellant betrekking hebbende bepalingen uit afdeling 5 van hoofdstuk 1 van de Verordening niet eerst door toezending van de brief van december 2005 van toepassing. Deze brief bevat slechts een mededeling van verweerder aan appellant dat deze een recht heeft op (zorg)prestaties. De enkele mededeling in de informatiebrochure dat appellant overeenkomstig de Zorgverzekeringswet in Nederland een bijdrage over zijn pensioen(en)/uitkering verschuldigd is, kan evenmin als een op rechtsgevolg gerichte beslissing worden aangemerkt. Voor het bewerkstelligen van een rechtsgevolg voor appellant is nog nadere besluitvorming zoals een besluit tot inhouding van deze bijdrage noodzakelijk, dat een dergelijk rechtsgevolg wel bewerkstelligt. Een dergelijk besluit is niet in de brief van december 2005 vervat. Niet is in te zien wat de brief van december 2005 aan de rechtssituatie van appellant verandert. Deze brief bevat derhalve niet een op enig rechtsgevolg gericht besluit, zodat geen sprake is van een besluit als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, van de Awb. Tegen de brief van december 2005 kon ingevolge artikel 7:1, eerste lid, van de Awb dan ook geen bezwaar worden gemaakt, zodat verweerder het bezwaar van appellant ten onrechte ontvankelijk heeft geacht en ongegrond heeft verklaard.

Voor zover verweerder ter zitting heeft verwezen naar jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep ter ondersteuning van zijn betoog dat de brief van december 2005 een besluit in de zin van de Awb is, overweegt de Afdeling dat dit niet tot een ander oordeel leidt, reeds omdat, anders dan in de bedoelde jurisprudentie, appellant niet concreet is medegedeeld dat vanaf een bepaalde datum inhouding zou plaatsvinden. Overigens kan appellant tegen een besluit tot inhouding van een bijdrage op zijn AOW-uitkering in rechte opkomen. Voor zover appellant tegen een dergelijk besluit bij verweerder bezwaar heeft gemaakt dient het ter zake bevoegde orgaan na eventuele doorzending van het bezwaarschrift door verweerder, een beslissing te nemen. Het beroep, voor zover ontvankelijk, is gegrond en het besluit van 7 december 2006 dient te worden vernietigd. De Afdeling ziet aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb zelf in de zaak te voorzien en het bezwaar tegen de brief van verweerder van december 2005 alsnog niet-ontvankelijk te verklaren. Deze uitspraak treedt in zoverre in de plaats van het vernietigde besluit.

2.5. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het beroep, voor zover het is gericht tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op bezwaar, niet-ontvankelijk;

II. verklaart het beroep voor het overige gegrond;

III. vernietigt het besluit van het College zorgverzekeringen van 7 december 2006, kenmerk JZ/26100664;

IV. verklaart het bezwaar van appellant tegen de brief van het College zorgverzekeringen van december 2005, alsnog niet-ontvankelijk;

V. bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit;

VI. veroordeelt het College zorgverzekeringen tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 807,80 (zegge: achthonderdenzeven euro en tachtig cent); het dient door de Staat der Nederlanden (het College zorgverzekeringen) aan appellant onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;

VII. gelast dat de Staat der Nederlanden (het College zorgverzekeringen) aan appellant het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 141,00 (zegge: honderdeenveertig euro) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Voorzitter, en mr. C.J.M. Schuyt en dr. K.J.M. Mortelmans, Leden, in tegenwoordigheid van mr. L. Groenendijk, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers w.g. Groenendijk
Voorzitter ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 april 2007

164-496.